

ಇಂಗ್ಲಿಷ್‌ ಪ್ರಾಥಮಿಕೆರಾಗಿದ್ದ ದುಷ್ಪಂತ ನಾಡಗಿಡ ಅವರ ಓದು ಮತ್ತು ಅಧ್ಯಯನ ವಿಸ್ತಾರವಾದುದು. ಧಾರವಾಡ ಹುಟ್ಟಿರು. ವಿಮರ್ಶೆ ಮತ್ತು ಸಮೀಕ್ಷೆ ಕೃತಿಗಳ ಜೊತೆಗೆ ಹಿರಿಯ ಸಂಶೋಧಕ ನಾ.ಶ್ರೀ. ರಾಜಪುರೋಹಿತರ ಅಧ್ಯಯನಗಳ ಕುರಿತು ಪ್ರಸ್ತರ ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ. ಇತ್ತೀಚೆಗೆ 'ನಿರ್ಮಲೆ' ಎಂಬ ಕಥಾಸಂಕಲನ ಪ್ರಕಟಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಗೋದೂಬಾಯಿ ಆಯ್ದು ನಾಲ್ಕು ದು ಜನರಿಗೆ ಅಡುಗೆ ಮಾಡಿ ಉಣಿಕ್ಕೆ ಹಾಕ್ಕಿದ್ದರು. ರಾಜಪುರೋಹಿತರು ಉಣಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ವಾಚನಾಲಯಕ್ಕೆ ಓದಲು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದರು. ಅಂದಿನ ಧಾರವಾಡದ ಒಬ್ಬ ಸುಶಿಕ್ಷಿತ, ಸುಸಂಸ್ಪೃತ, ಜನೋಪಯೋಗಿ ವ್ಯಕ್ತಿ ಗುರುನಾಥ ಘಟಕರು ಈ ವಾಚನಾಲಯಕ್ಕೆ ತಮ್ಮ ಪ್ರಸ್ತರಕಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ದಾವವಾಗಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರು. ಇವುಗಳಲ್ಲಿಯ ಇತಿಹಾಸಕ್ಕೆ (ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರ ಹಾಗೂ ಬಂಗಾಲದ) ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಹಾಗೂ ಸಂಶೋಧನೆಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಎಲ್ಲ ಪ್ರಸ್ತರಕಗಳನ್ನೂ ಓದಿ ರಾಜಪುರೋಹಿತರು ಮನನ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದರು. ಅವರ ಜೀವನದ ಉದ್ದೇಶದ ಪಕ್ಕಾ ಹೊಳೆಹುಗಳು ಇಲ್ಲಿಯೇ ನಿರ್ಧಾರವಾದವು. 1910ರಲ್ಲಿ ಅನ್ನಪೂರ್ಣೇಶ್ವರಿ ಗೋದೂಬಾಯಿ ತೀರಿಕೊಂಡರು. ಮೊದಲೇ ನಿರ್ಧರಿಸಿದಂತೆ ರಾಜಪುರೋಹಿತರು ಕಾಶಿಯಲ್ಲಿ 'ಭಾರತ ಧರ್ಮ ಮಹಾಮಂಡಲ'ಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ, ಅಲ್ಲಿ ವರದು ವರ್ಣ ಇದ್ದು ಅಧ್ಯಯನಗ್ರೇದು 1912ರಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಣಿಗೆ ತಿರುಗಿ ಬಂದರು. ಕೆಲ ದಿನ ಬರೋಡಾಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಅಲ್ಲಿಯೂ ಇದೇ ವಿಷಯದ ಅಭಿಷ್ಠಾನ ಮಾಡಿದರು.

ತಿಗ್ಗ ರಾಜಪುರೋಹಿತರ ಮೊದಲ ಮಹತ್ವದ ಸಂಶೋಧನೆಯ ಕಾಲ ಕೂಡಿ ಬಂದಿತ್ತು. ಜೊತೆಗೆ ಲೋಕಮಾನ್ಯ ಟಿಳಕರ ಸಂಪಾದಕತ್ವದಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟಗೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದ ಪ್ರಸಿದ್ಧ 'ಕೇವರಿ'ಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಅವಕಾಶವೂ ಕೂಡಿಬಂತು. 'ಕೇವರಿ'ಯಲ್ಲಿ 20 ಅಗಸ್ಟ್ 1912ರಂದು, ರಾಜಪುರೋಹಿತರು ಬರೆದ 'ಕನಾಟಕ ವ ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರ' ಲೇಖನ ಪ್ರಕಟವಾಯಿತು. ಇಂತಹ ಅರು ಲೇಖನಗಳಲ್ಲಿ ಕೊನೆಯದು 6 ಜುಲೈ 1913ರಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟವಾಯಿತು. ಮೊದಲ ಲೇಖನದಲ್ಲಿ ಮರಾಠಿ ವಿದ್ಯಾಂಸರಾದ ಆರೋ. ಜಿ. ಭಂಡಾರಕರ, ವಿ.ಕೆ. ರಾಜಪಾಡೆ ಮತ್ತು ಶಿ.ವಿ. ವೈದ್ಯ ಪ್ರಭುತಿಗಳು 'ಕನಾಟಕ ಇತಿಹಾಸ ಮತ್ತು

ಸಂಸ್ಕೃತಿಗಳ ಬಗೆಗೆ ಮಾಡಿದ ತಪ್ಪು ತಿಳಿವಳಿಕೆಗಳನ್ನು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಅದನ್ನು ಕಿತ್ತೆಸ್ಯೆಯಲು ಮೊದಲ ಲೇಖನದಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಉದಾಹರಣೆಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಮೊದಲನೆಯದು ಕ್ರಿ.ಶ. 639ರಲ್ಲಿ ಬಾದಾಮಿ(ವಾತಾಪಿ)ಯಲ್ಲಿ ಎರಡನೇ ಪುಲಿಕೆಯಿಯನ್ನು ಬೆಣ್ಣಯಾದ ಜೀವಿ ಯಾತಿಕ ಹ್ಯಾಯಿನೋ ತ್ವಾಂಗೋ ಬಾಲುಕರ ರಾಷ್ಟ್ರವನ್ನು 'ಮೆಹೆಲಪ್ಪು' ಎಂದು ಕರೆದಿದ್ದಾನೆ. 'ಮೆಹೆಲಪ್ಪು' ಅಂದರೆ ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರ ಎಂದು ಮರಾಠಿ ವಿದ್ಯಾಂಸರು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸಿದನ್ನು, 'ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರ' ಎಂದರೆ ಇಂದಿನ ಮರಾಠಿ ಭಾಷೆ ಮಾತನಾಡುವವರ ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರ ಅಲ್ಲ ಎಂದೂ, ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರ ಎಂದರೆ 'ದೊಡ್ಡನಾಡು' ಎಂತಲೂ, ಚಾಲುಕ್ಯರು ಹುಟ್ಟಿನಿದ ಕನ್ನಡಿಗರಂದೂ ಇಲ್ಲಿ ಸಿದ್ದಮಾಡಿ ತೋರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಇದರ ಬೊಗೆಗೇ ಬಾಬು ಮುಖುಂದಾರೋ ಎಂಬ ಸಂಶೋಧಕರು 'ಮಾಡನ್ ರಿವ್ಲೋದ ಜೂನ್ 1912ರ ಸಂಚಿಯಲ್ಲಿ ಬರೆದದನ್ನು ಎತ್ತಿ ತೋರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಮುಖುಂದಾರೋ ಬರೆದ ವಾಕ್ಯಗಳನ್ನು ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ಈ ರೀತಿ ಅನುವಾದಿಸಬಹುದು. "ಕನಾಟಕದ ಜನರು ಬಹು ಪ್ರಾಚೀನ ಕಾಲದಿಂದ ಸುಧಾರಿಸಿದವರಾಗಿದ್ದರು ಮತ್ತು ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆ ಪ್ರೌಢತೆಯನ್ನು ಪಡೆದಿತ್ತು... ಚಾಲುಕ್ಯರ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡ ಜನ ಮತ್ತು ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆ ಅತ್ಯಂತ ಉನ್ನತ ಅವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿದ್ದವು." ಉನ್ನಿದ ಐದು ಲೇಖನಗಳಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡ ಹೇಗೆ ಕೊಲ್ಲಾಪುರ, ಸಾತಾರಾ, ಸೋಲಾಪುರ ಸೀಮೆಗಳನ್ನು ದಾಟಮೋರಿತ್ತು. ಮುಖುಂದಾರಿ ಜ್ಯೇಂದ್ರ ಈ ಭಾಗದಲ್ಲಿದ್ದು ಅವರಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡಿಗರು ಹಾಗೂ ಇಂದಿಗೂ ಅಲ್ಲಿಯ ಕೆಲ ಧಾಮಿಕ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಪಯೋಧಿಸುತ್ತವೆ ಎನ್ನುವುದರ ಬಗ್ಗೆ ಮಾಹಿತಿಗಳಿವೆ.

ಪ್ರಾಣಿಯಲ್ಲಿಯ 'ಭಾರತೀಯ ಇತಿಹಾಸ ಸಂಶೋಧನ ಮಂಡಳ'ಕ್ಕೆ ಅಲ್ಲಾರು ಅವರು ಹಾಗೂ